

Betænkeligheder for Krigsbestyrelsen vilig at se paa, at denne Dpfylbning fandt Sted; men, naar det ærede Medlem derpaa gav sig til at analysere de Kontrakter, der i 1865 og senest i Slutningen af forrige Aar ere afsluttede, og hvorved hele dette Spørgsmaal har fundet sin Ordning, saa vil jeg tillade mig at sige, at han ikke analyserede ganske retfærdige lige over for de Regjeringsmyndigheder, som have handlet her. Det forekommer mig, at, hvad man end vil sige om Spørgsmaalet i Almindelighed, saa er der navnlig ved den sidste Kontrakt taget saa strenge — (Berg: Der er ingen Kontrakt!). Der er vedtaget Betingelser, under hvilke det er tilladt Havnebestyrelsen at afhænde til et privat Selskab en Del af Keskshalesen; disse Betingelser have naturligtvis en Kontraktis Gyldighed, og ved disse er der, siger jeg, fra Krigsbestyrelsens Side, som ogsaa fremhævet af den høitagtede Krigsminister, taget saa strenge Forbehold, at det forekommer mig, at der, saaledes som Sagen stod, ikke med Villighed kunde forlanges Mere fra Krigsbestyrelsens Side. Naar det ærede Medlem særlig har anket over, at det er blevet tilladt dette private Selskab at etablere sig paa Den, da vil jeg gøre ham opmærksom paa, hvis han har overset det, at der findes en udtrykkelig Bestemmelse i Kontrakten, som siger, at Krigsbestyrelsen ikke har med dette private Selskab at gøre; men at den fremdeles i hele Forholdet alene har Kjøbenhavns Havnebestyrelse at holde sig til, saa at altsaa den frygt, det ærede Medlem udtalte, at Krigsbestyrelsen skulde blive generet ved at komme i Berøring med et slet og ret privat Selskab, i Virkeligheden ikke eksisterer. Naar det ærede Medlem endelig fremhævede det Betænkelige ved, at man havde givet dette private Selskab Tilladelse til at have en Bet over en Del af Fæstningsværkerne, da er denne Side af Sagen allerede tilstrækkelig belyst af den høitagtede Krigsminister, men jeg vil dog tillade mig endnu dertil at sige, at det forekommer mig, at der ved Kontrakten i en anden Retning er naaet visse Fordele for Krigsbestyrelsen, idet der nemlig er givet denne en Ret til Passage over Keskshalesen, hvorved Forbindelsen mellem Nyholm og Lynetten er bleven ulige let-

tere for Krigsbestyrelsen, end den hidtil har været. Jeg tror saaledes, hvad man end maatte mene om Hensigtsmæssigheden af, at man i 1865 har tilladt denne Dpfylbning, at det ikke noget Dieblif kan være tvivlsomt, at man nu ikke kan faae denne eller nogen anden Betæning frem, som det ærede Medlem her gjør Forslag om uden videre at beregne til Indtægt paa Tillægsbevillingsloven. Den Bet, ad hvilken man skulde opnåa dette, vilde ikke være ved at sætte dette Beløb ind paa Tillægsbevillingsloven, men ved at søge gjen-nem Domstolene at fremtvinge en Kuldkastelse af den i 1865 afsluttede Kontrakt. Det er imidlertid min fulde Overbevisning, at det Forsøg, man vil gøre i denne Retning, fuldstændig vilde glippe.

Indenrigsministeren: Jeg tror ogsaa fra min Side at burde nedlægge en aldeles bestemt Indsigelse imod den Paastand fra den ærede Forslagsstillers Side, at Staten skulde være Gier af den Grund, hvorpaa Keskshalesen er opført. Jeg maa i det Mindste mene, at det vilde fremfalde ikke lidt Retsusikkerhed her i Landet, dersom det virkelig forholdt sig saaledes, som det ærede Medlem har paastaet, nemlig at Staten skulde være Gier af enhver Grund, som ligger i Nærheden af eller paa dens Territorium; thi det sker, som bekendt, hver evige Dag, at der fra Indenrigsministeriets Side og i fuld Overensstemmelse med de hidtil bestaaende Grundsætninger for Regjeringens Forhold til den lovgivende Magt, gives Bevillinger til Inddæmninger. Jeg kan ikke tro Andet, end at de Folk, som have faaet saadanne Bevillinger til Inddæmninger, i en ganske overordentlig Grad ville føle sig generede, dersom Staten, efterat de havde anvendt en Del Bekostninger paa disse Arbejder, mødte med en Forbring paa at faae en Bet af den Grund, hvorpaa deres Inddæmning hviler. Hvad det foreliggende Tilfælde angaar, ser jeg ikke, at det i nogen væsentlig Grad er forskjellig fra et saadant Inddæmningsforetagende, og det forekommer mig, at de selvsamme Regler og de selvsamme Hensyn, om jeg saa maa sige, som fra Ministeriets Side til enhver Tid gjøres gjældende, naar Talen er om egentlige Ind-